

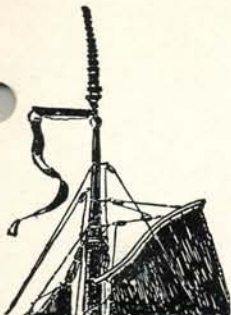

STICHTING STAMBOEK RONDE- EN PLATBODEMJACHTEN

JAARVERSLAG 1977

STICHTING STAMBOEK RONDE EN PLATBODEMJACHTEN

BESCHERMVROUWE H.K.H. PRINSES BEATRIX

Verslag van de secretaris

Winterreünie

Een overdaad van beelden in de vorm van dia's en kleurenfilms deden op de kille zaterdag van de winterreünie de schitterende zomer-evenementen van 1976 op voortreffelijke wijze weer herleven.

En al deze beelden kregen een historische achtergrond toen de heer Jorissen op spannende wijze het ontstaan en de ontwikkeling van het spelevaren onthulde voor een aandachtig gehoor.

Een vleugje van de sfeer van nostalgie en romantiek die, zoals de voorzitter terecht opmerkte, onze reünies en onze gehechtheid aan het ronde- en platbodemjacht kenmerkt, heerste dan ook duidelijk in het Dordtse Kunstin.

Het was voor het eerst dat we van een reünie een „aangekleed” dia-verslag kregen, dat wil zeggen, dia's gecoördineerd met een mondelinge toelichting en een muzikale omlijsting. En die muziek was zeer toepasselijk, de in het begin van deze eeuw gecomponeerde Schelde symphonie. Een en ander voortreffelijk gemonteerd en gesynchroniseerd door de heer Van Loon.

De Brusselse cineast Claude Sluys benaderde in zijn film de Antwerpse reünie op geheel eigen wijze en benadrukte in de openingsbeelden vooral het strijdgewoel van het waterspel met unieke opnames. Weer eens een geheel andere film van een bekend onderwerp.

Tenslotte toonde de heer Van Lunteren ons nog zijn film over Operation Sail 200 in New York, waaraan negen ronde- en platbodemjachten deelnamen. Voor zijn bijzondere aandeel daarin reikte de voorzitter aan de heer Van Lunteren de Van Waning wisselprijs uit.

De winterreünie werd daarop besloten met een gemeenschappelijke maaltijd. De in ruime mate aanwezige winterkost werd ons vlot geserveerd, waardoor ook dat onderdeel van de reünie vlekkeloos verliep.

Zo herleefde Antwerpen

Foto: v. Beylen

Zomerreünie

Nog keken we verwachtingsvol uit, getuige de enthousiaste inschrijvingen, naar een zomerreünie in Brouwershaven. Op uitnodiging van de toenmalige burgemeester zouden we het dubbel historisch feit meevieren dat Jacob Cats daar vierhonderd jaar geleden werd geboren, precies honderd jaar nadat Brouwershaven haar stadsrechten verkreeg. Een zeer knap staaltje van geboortepanning en we zagen reeds als weleer een gestrande walvis liggen op de ondiepte voor de haven.

Helaas hierna scheen die plannenmaker al zijn kruut verschoten te hebben. Het bleek, onder andere zaken, zelfs niet mogelijk medewerking te verkrijgen voor gezamenlijke ligplaatsen, een wel zeer belangrijke, zo bijna onontbeerlijke voorwaarde voor het ontmoeten van de vrienden en „bootje kijken” op onze zomerreünies.

Dan maar op korte termijn een andere plaats zoeken en geen opluistering van feesten of vertegenwoordiging buiten de grenzen. Maar dan wel een heel andere plaats, van Zeeland naar Groningen. Nieuwe organisatie, circulaire, begrijpelijk vele spijtbetuigingen van inschrijvers voor Brouwershaven, toch weer een ongeveer honderd schepen bij elkaar en toch hier ook weer historie.

De prachtige, dit jaar precies honderd jaar oude, boeier „Constanter” in admiraalschap met de honderd andere fraaie schepen, zeilende op het dat jaar honderd jaar geleden afgesloten Reitdiep.

Zij, en andere meer dan honderd jaar oude aanwezige schepen hadden die tocht van Groningen naar de open zee nog op levend water gemaakt kunnen hebben.

In Groningen begon het. Wel wat oponthoud en zelfs averij in sluizen en bij bruggen en dan die doordringende regen op die vrijdagavond 1 juli. Toch kon dit alles nauwelijks spelbreker zijn bij het verzamelen van de vloot en de onderlinge ontmoetingen van de vrienden op de ligplaats voor het station midden in de stad.

Op het Reitdiep

Foto: Huitema

Die zelfde regen was wellicht wel de oorzaak van de wat geringe opkomst voor de sfeervolle ontvangst namens de gemeente in het cultuurcentrum „De Oosterpoort”.

Het op de aankondiging vermelde „ingang bouwput” moet een grapje geweest zijn, al was de ingang inderdaad niet zo eenvoudig te vinden. Eenmaal binnen met het glas in de hand tussen vrienden was dat, en de regen, snel vergeten. Het „Peerd van Ome Loeks” kwam, dan wel niet als oude hit, maar wel in meerdere vormen opdraven als cadeautje voor o.a. de voorzitter en zijn echtgenote. Of onze gastheer de hem aangeboden stichtingsdas frequent draagt is ons verder niet bekend.

En ook aan deze genoegens kwam weer een eind.

☆ ☆ ☆

Het stralende weer op de vroege zaterdagmorgen maakte de afvaart uit Groningen tot een prettige belevenis. Duidelijk was nog waar te nemen aan oude gedeelten van de kade dat Groningen tot voor honderd jaar nog een zeehaven was. Twee groepen door de uitstekend gecoördineerd draaiende bruggen en door de sluis te Dorkwerd. Zestig andere schepen met gestreken mast in één grote groep door de Oostersluis. Een keurig staaltje van organisatie en van gedisciplineerd varen. Wiebe Brouwer met je praatijzer, we zullen dit niet licht vergeten.

Afvaart uit Groningen

Foto: Van den Broek

Een keurig staaltje van organisatie en gedisciplineerd varen

Foto: Huitema

In een grote groep

Foto: Schoenmaker

Zeer prettig en feestelijk ook was het wederom verzamelen voor de lunchpauze van de gehele vloot bij de molen te Garnwerd.

Verzamelen

Foto: Schoenmaker

Warm de bakker en bruin het café.

Warm de bakker

*Foto:
Van den Broek*

Het Reitdiep

Foto: Schoenmaker

De voortzetting van de tocht, de schepen per eskader, eskader-commandanten met Groningse stedenvlaggen in top, door het kronkelende Reitdiep was, zowel voor deelnemers als voor toeschouwers, een onvergetelijk gezicht. Hartelijke ontvangst in Zoutkamp, opmerking van een buitenstaander: wat lag die vloot in de kortste keren afgemeerd!

*Het
gezamenlijk
diner*

Foto: Schoenmaker

Dan het gezamenlijk diner. Dit keer wel erg praterig, en de geluidsinstallatie, getuige het geroezemoes, wellicht niet geheel adequaat.

Naast de gebruikelijke prijsuitreikingen ook de overdracht van het voorzitterschap en het secretariaat.

*Overdracht
voorzitterschap*

Foto: Schoenmaker

Het langdurig applaus van de vrienden onderstreepte de grote waardering voor de na 11 jaar aftredende voorzitter Ir. J. D. Waller. De aanbieder van het mastbord waarin uitgehakt zijn familiewapen bracht dit tot uitdrukking.

Als je zover noord in Zoutkamp prijzen uitreikt is het dan verwonderlijk dat de W. H. de Vos-prijs helemaal naar België gaat. De heer J. van Beylen was wel totaal verrast, de mutatie:

W. H. de Vos-prijs

Foto: Schoenmaker

„— dat hij een uitgebreide en grondige kennis bezit van ronde en platbodemjachten in het algemeen en van die van de Ooster- en Westerschelde in het bijzonder;

— dat hij door vele publikaties deze kennis op voortreffelijke wijze aan

derden ter beschikking heeft gesteld; wij denken daarbij in het bijzonder aan het grote standaardwerk „Schepen van de Nederlanden van de late Middeleeuwen tot het einde van de 17e eeuw”; aan het boek „Zeeuwse vissersschepen van de Ooster- en Westerschelde” en aan de talrijke tijdschriftartikelen, waaronder die in de „Mededelingen van de Academie van de Marine van België”;

- dat hij door zijn functie bij het Nationaal Scheepvaartmuseum van Antwerpen en door het organiseren van tentoonstellingen op het gebied van de scheepsbouw uiterst waardevolle voorlichting aan velen heeft gegeven;
- dat hij door het eigenhandig bouwen van fraaie scheepsmodellen de kennis tot in de kleinste onderdelen van vele historische scheepstypen heeft bevorderd;” —

echter ten volle verdiend.

Lange afstands-prijs

Foto: Schoenmaker

Zeeuws Vlaanderen - Zoutkamp - is natuurlijk niet zo verwonderlijk voor de lange afstands-prijs aan de heer Ph. Verras uit Graauw. Proficiat!

☆ ☆ ☆

Het serveren van de maaltijd, van samenstelling zeker goed, en vooral de voorziening van de wijn, had wat beter kunnen verlopen. Wellicht zat de jeugd in het hotel-café zelf, die daar zeker wel aan zijn trekken kwam, ons dwars, en misschien had de waard wel op zijn gasten doch niet gerekend op de samenvallende jaarlijkse „garnalen-pel” wedstrijd waarheen zijn beste helpers verdwenen waren. Kleine diertjes hebben grote gevolgen, maar ze waren wel lekker.

De rest van de avond in een wat rozige stemming maar wachten op het vuurwerk, rozig ook het Bengaals vuur in het „riet van het Diep”. Maar de ingevoerde zomertijd houdt het licht lang rozig en het ziet er naar uit dat dit ons traditioneel waterspel en/of vuurwerk in de toekomst wel meer parten zal gaan spelen.

☆ ☆ ☆

Foto boven en onder: Admiraalzeilen op het zon-nevelige meer

Foto: Waller

Zondagmorgen na palaver en de oecumenische kerkdienst in het stijlvol, door eenvoud typisch noordelijke kerkje, van het nog stille Zoutkamp met z'n allen vlot de brug door naar het wijde water van het Lauwersmeer.

Admiraalzeilen en afscheids- respectievelijk welkomstsaluut aan de af- en optredende voorzitter.

Vijf smaldelen opzeilende uit verschillende richtingen op het zon-nevelige meer en het verzamelen in één grote vloot was een onbeschrijfelijk mooi gezicht, het uitvoeren van de manoeuvres weer als van ouds.

Ja, het probleem van richting en kracht van de wind speelt je altijd wel ergens parten, was de plaats van het admiraalschip optimaal gekozen, kwam het publiek op deze fraaie zondagmiddag nu wel of niet voldoende aan zijn

trekken ten koste van een wellicht niet helemaal geschikte koers voor het langsvaren van de eskaders? Meerdere eskaders lagen in hun haast om maar zo goed mogelijk opgesloten te blijven, niet voldoende ver genoeg door tot onder de wal, waardoor zij dan op het kritieke moment langs het admiraalschip meer admiraalmotorden dan admiraalzeilden. Het is en blijft een „linke” zaak doch scheidt den mensdom veel vermaak.

Het eskader Staverse jollen werd welverdiend de trotse winnaar van de „Wisselprijs Dordrecht 1976”.

De vrije manoeuvres per eskader met verve en fantasie uitgevoerd. Gedachtenis nog aan onze vriend Bob van Kampen die daar als schipper van een schip zonder motor lakoniek op zijn eentje achteraf nog het saluut kwam brengen. Weinig konden we toen bevroeden dat wij hem nu nooit meer zo kant zullen zien langszeilen. Moge hij in vrede verder zeilen.

Tenslotte nog de hardzeilerij. Door het besluit om op korte termijn naar een andere plaats te gaan en het ontbreken van een zeilvereniging met wedstrijdervaring aldaar, ditmaal een onderlinge wedstrijd om de keizer zijn baard. Met een redelijke wind vlot, misschien zelfs te vlot gezeild. Die baard bleek bij de prijsuitreiking echter wel te bestaan uit, en hoe kan het ook anders in die oude vissersplaats, paling en nieuwe haring.

Daarmede kwam dan weer het einde van een zeer geslaagde zomerreünie van de vrienden onder elkaar.

Hulde aan iedereen die dat voor ons mogelijk maakte.

Hulde zeker ook aan alle deelnemers tezamen die dit tot één groots festijn uitbouwden.

Lentefeest op de Bierkade

Door de organisatoren waren, vroeg in het seizoen op 14 en 15 mei, enkele ronde en platbodemschepen uitgenodigd ter opluistering van een plaatselijk feest. Hetgeen dan ook traditioneel geschiedde met een waterspel in kostuum en vuurwerk. Onze eerste voorzitter C. J. W. van Waning was daarvoor „natuurlijk” of moet je zeggen „uiteraard” de drijvende kracht in de werkgroep.

„Lentefeest” in een oud gerestaureerd stukje van Den Haag, opgehangen aan de bruiloft van Jan Steen en Grietje van Goyen.

Soms ging het er werkelijk aan toe als in het huishouden van Jan Steen daar aan de Dunne Bierkade, tenslotte ooit de woonkade van illustere schilders als onder meer Jan Steen, Jan van Goyen en Paulus Potter. Toen ook verzamelpunt van denkers, filosofen en schrijvers, en om een nieuw woord in de oude tijd te zetten „terminal” voor beurtschippers en trekschuiten. Ossen draaiden aan het spit. Kroegbazen en -bazinnen werden waarden

Het boeket op de ereplaats

Foto: Ger Dijs

Sneek promotion

Vererend, allereerst voor schip en eigenaar, maar eigenlijk ook voor allen die de doelstelling van de stichting een warm hart toedragen, was de benoeming door Sneek promotion van de Contanter tot „Boot van het jaar”.

Op 5 augustus de toespraken en uitreiking van de oorkonde ten stadhuize, het hijsen van de wimpel door de eigenaar aan boord van het schip tegen de achtergrond van de Sneker waterpoort, het gebaar van Mevrouw Halbertsma om het haar geschonken boeket over te dragen aan het schip zelf en de vlugge veeg van de zoon over een vermeende smet op het vlekkeloos gepoetste koper, dit alles demonstreerde op niet te vergeten wijze de band tussen schip en hun toegewijde eigenaren. Zo iets mocht, dunk mij, niet onvermeld blijven.

Uitreiking oorkonde van het jaar

Foto: Paul Vogt

*Hijzen
van de
wimpel*

*Foto:
Paul Vogt*

Friese reünie

De 8e regionale reünie voor Friese ronde jachten en schouwen vond plaats op 5, 6 en 7 augustus.

Ook hier zet de al maar grotere opkomst de organisatoren voor al maar meer problemen. Maar mocht dit al zo zijn, in de belevenis van de reünie was daar weinig van te merken.

Het verzamelen in de haven te Heeg was weer één groot familiegebeuren en onder de jachten aldaar één die lange tijd buitenslands vertoefde en na 30 jaar terugkeerde in haar geboorteland.

Gezellig samenzijn stond in het programma als laatste voor de openingsavond in het Dorpshuis. Net zo als die middag was niet alleen het laatste doch de gehele avond één gezelligheid. Vertoning van films, één ervan indertijd ter plaatse opgenomen over tjotterbouw bij Pier Piersma en al eerder vertoond op de tv in „Van Gewest tot Gewest”, de ander was verder van huis opgenomen over onze bijdrage in de Operation Sail 200 in New York, alles droeg bij tot het opbouwen van de bekende sfeer van deze reünies.

Uitwijden over de zeilwedstrijden, ondanks de regen een groot succes, de fakkelvaart die wel verregende en het op zondag door regen en wind afgelaste admiraalzeilen, doet dan eigenlijk niet meer terzake.

We zouden niet voldoende toepasselijke bijvoeglijke naamwoorden weten te vinden om die sfeer te beschrijven. U kunt het het beste zelf meemaken. Vijf schippers in de wedstrijd op één schip. Eén ongelukkige manoeuvre bij het ronden van een boei, aanvaring en staken van de strijd. Kunt u zich voorstellen hoe zij elkaar in een open schip in de regen met open flessen enz. elkaar toch weer getroost hebben?

Pelgrimsvlag

Ook niet onvermeld mag blijven een gebeurtenis die jaarlijks zo mogelijk tijdens de zomerreünie plaats vindt. Ditmaal eigenlijk een jaar te laat maar daar was dan ook het trotse vertoon op de Hudson debet aan. Het verslag van dit evenement, zoals gebruikelijk met veel enthousiasme georganiseerd door de originator van dit gebeuren, de heer Stolp, luidt als volgt:

Op zaterdagmiddag 20 augustus lagen op het Braassemermeer een kleine dertig rond- en platbodems „mooi te wezen” . . . getrost en gepavoiseerd en met alle toeters en bellen op scherp. De jaarlijks terugkerende overdracht van de Pelgrimsvlag zou beginnen.

*Het
kamferhouten
kistje van de
Pelgrimsvlag*

Foto: Koevoets

Hoewel de vlag oorspronkelijk vanaf de „Njord”, de laatste vlagbewaker, zou worden overgedragen aan de tjalk „Svanneblôm”, kon de boeier door omstandigheden zelf niet aanwezig zijn. In de hoogaars „Aladdin” was evenwel een waardige vervanger gevonden en precies om 18.00 uur meerde dit schip, onder oorverdovend geknal, getoeter en gebel, af naast de tjalk van schipper Zwaneveld. Met een gloedvolle speech werd, in aanwezigheid van de voorzitter van de W.V. „Braassemmeer”, het prachtig kamferhouten kistje met vlag en bescheiden aan de nieuwe bewaker overhandigd. Toen, zoals gebruikelijk, geklonken en gedronken was, maakte schipper Jan zijn „Svanneblôm” los . . . weer onder luid getoeter en gebel. De hele vloot volgde dra en in kiellinie werd nog een rondje over de Braassem gemaakt, uiteraard met de Pelgrimsvlag in top. Rondvaartboten weken van hun standaardroute af om het kleurige schouwspel van dichtbij mee te maken.

JONGERENAFDELING DER
STICHTING STAMBOEK RONDE EN PLATBOOMJACHTEN

Jeugdverslag

Als afsluiting van de evenementen tenslotte, en dat woord is eigenlijk onsympathiek, want wij beseffen ten zeerste dat zij de fakkel brandend zullen moeten houden, de jeugd met hun verslag.

Het jaarverslag van de jeugdafdeling ziet er als volgt uit:

Onze eerste activiteit in het seizoen 1976/77 was de herfstreünie, ietwat laat gehouden op 11 en 12 december 1976. Deze gebeurtenis vond plaats in Blaricum waar wij in een bebost soort jeugdherberg het weekend doorbrachten. De accommodatie was niet bijster gezellig, maar toch hebben we er een gezellig samenkomen gehad..

Zondagmiddag zijn we nog bootjes gaan kijken in Muiden, alwaar we de afscheidsborrel dronken in de beroemde „Gooise Boer”.

De volgende gebeurtenis was de allereerste „lentereünie” in het bestaan van de jeugdafdeling, iets wat zeker een traditie mag worden. Deze reünie werd gehouden op 7 en 8 mei 1977. 4 schepen, de Bintang Laoet, de Elektra, de Kraagbeer en de Sapitau, hadden zich verzameld in Muiden, waar vrijdagmiddag 6 mei allerlei jeugdleden met hun introducees aan boord stapten.

Zaterdag ging de tocht met prachtig weer naar Hoorn. Daar werd om 4 uur afgemeerd, aan boord van de vier schepen was er hard gewerkt; kilo's aardappelen, uien en wortel waren bereid om samen tot een enorme stampot gestampt te worden. Het smaakte heerlijk en de avond werd zingend doorgebracht. Zondag ging de reis weer naar Muiden, met een onderbreking voor Marken, waar we de rest van de stampot verorberd hebben. En dan de zomerreünie. Vrijdagavond de eerste juli, toen alle schepen zich verzameld hadden in Groningen, was er in de roeivereniging van Groningen gelegenheid voor de jeugdleden om bij te praten. Dat hier ook veel ouderen aanwezig waren, maakte het nog gezelliger.

Zaterdagmiddag, na de tocht naar Zoutkamp, vonden roeiwedstrijden plaats. De winnaars van de verschillende klassen waren Herman Vos, Babette Boom en Liesbeth Vos.

's Avonds was er voor de ouderen de jeugdmaaltijd in hotel „De Zeearend”. Wegens overweldigend succes bij deze maaltijd liep de ouderenmaaltijd ietwat in de soep. We zullen volgend jaar ons nog beter concentreren op de opvang van de kleintjes zodat de ouders dan de gelegenheid krijgen in alle rust van hun maaltijd te genieten.

Maandag 4 juli hebben we de jeugdwedstrijden gevierd. Winnaars waren: De Grote Beer, die het De Waardwisselblok kreeg, De Schuimer kreeg een fles Berenburger, de Annetta Maria de derde prijs, een lamp, en de startprijs de „geweldige” wisselbokaal, ging naar het kleinste schip, de Simmernocht. Hiermee werd de zomerreünie afgesloten en ook dit jaarverslag. Het is te hopen dat het volgend jaar net zo gezellig zal worden als dit jaar.

Rest ons nog een dankwoord aan Annelies Brouwer, die vanuit Groningen heeft gezorgd dat de activiteiten tijdens de zomerreünie zo voortreffelijk gelopen zijn.

Publikaties

Na het verslag van de min of meer gezamenlijke belevenissen, passen enige aantekeningen over de andere activiteiten van de stichting.

De in het vorig jaarverslag aangekondigde publikaties werden, getuige de reacties en ook de bestelling van de verzamelband, met veel genoegen ontvangen. Distributie van de vervoluitgave kunt u in het komend voorjaar tegemoet zien.

Voor volgende jaren staan al enige onderwerpen op het programma en zijn reeds medewerkers gevonden.

Naar voren kwam dat, willen wij zo volledig mogelijk voldoen aan het gestelde in artikel 3 van onze statuten, naast een kern van enthousiaste en redigeer-produktieve liefhebbers, er een grote behoefte bestaat aan scheeps-opmetende en/of -tekenende liefhebbers die ons bij huidige en komende studies van schepen willen en kunnen bijstaan.

Een briefje c.q. telefoontje met reactie en/of suggestie in deze is hopenlijk snel gemaakt.

In de loop van dit jaar verscheen de nu al 5e druk van het boek Ronde en Platbodemjachten. Een verheugend resultaat. De foto op de stofomslag werd echter zonder enig overleg door de uitgever uitgekozen - helaas - want de daar op getoonde rolfook heeft beslist niet de instemming van de stichting.

Scheepstimmerwerf

Noem het nostalgie of herwaardering van oude waarden, of wat u maar wilt. Maar het leeft. Zoals u heeft kunnen lezen in het, door ons gewaardeerde, nieuwe blad „Spiegel der Zeilvaart” - houwen zo -, kwam de aloude werf van Zwolsman „De Hoop” in Workum nu als stichting Zwolsman, scheepstimmerwerf, weer tot nieuw leven.

Wat, naast dat artikel, dezerzijds nog graag onder de aandacht gebracht wordt is dat enige van onze „bestuurs”-vrienden reeds lange tijd, particulier,

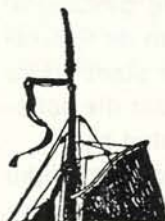
met de oude heer Zwolsman in onderhandeling waren om de werf voor ondergang te behoeden. Zoals u heeft kunnen lezen speelden familieleden en erfgenamen daar een grote rol in. Zij, die bestuursleden, en wij, zijn alleen maar blij dat een modes gevonden is het opnieuw voortbestaan van deze werf te verzekeren.

Wat kan dan mooier zijn bericht van de nieuwe bedrijfsleiding te ontvangen dat één van onze oude schepen, de tjotter „Arken”, vermoedelijk gebouwd door Eeltje Holtrop van der Zee, tussen 1870 en 1880, in 1947 door de toenmalige eigenaar naar Zweden gebracht, nu door haar latere eigenaar terug gebracht is naar haar geboorteland omdat, zoals hij het uitdrukte, daar de kans voor een toegewijde eigenaar groter lijkt.

Een fraaier compliment voor de doelstelling van onze stichting lijkt nauwelijks mogelijk.

☆ ☆ ☆

FEDERATIE OUD-NEDERLANDSE ZEILSCHEPEN

STICHTING STAMBOEK RONDE EN PLATBODEMJACHTEN
VERENIGING BOTTERBEHOUD
LANDELIJKE VERENIGING TOT BEHOUD VAN HET ZEILEND BEDRIJFSVAARTUIG

Federatie

En er leeft nog meer. Het lukte de eerste prille levensvlam van de federatie meer brandstof toe te dienen door het organiseren van een zeildag op het IJsselmeer. Opzet was haar streven bredere bekendheid te geven daar waar het wellicht vruchten zal kunnen afwerpen, in dit geval Nieuwspoort in Den Haag.

Uit de persmap, fraai verpakt in zeildoek en inhoudende o.a. ons jaarverslag 1976 en het blad Tagrijn van Botterbehoud, de volgende informatie:

De federatie voor Oud-Nederlandse zeilschepen is het overkoepelend orgaan van de stichting Stamboek Ronde en Platbodemjachten, de vereniging Botterbehoud en de landelijke vereniging tot Behoud van het Zeilend Bedrijfsvaartuig. Een federatie, die er gekomen is om op redelijke wijze gesprekspartner te kunnen zijn aan de onderhandelingstafel met C.R.M.

Wat al die schepen binnen de Federatie gemeen hebben is de band met een niet zo ver verleden, maar juist een band met een hele cultuurperiode van zeilend beroep of bedrijf, van afhankelijk zijn en gebruik maken van natuurkrachten.

Een band ook met vele kleinschalige ambachten die in stand worden gehouden of herleven met de bijbehorende kundigheden, gereedschappen en materialen. Kortom, voor deze schepen is het predikaat „varende monumenten” van toepassing. Het behoort tot de opgave van onze tijd en onze organisatie om aansluiting te vinden bij Monumentenzorg en Monumentenwet. Aan de monumentenbeschrijving is onzerzijds al veel gedaan.

Gemeenschappelijk is ook, dat de schepen in hoge mate sfeer bepalend zijn voor de oude havenplaatsjes. Beeldondersteunend voor de kades en de panden, in al dan niet beschermde stads- of dorpsgezichten.

Al even waardevol zijn ze als historisch element op de wijde binnenwateren of, al naar type, op de smalle vaarten of wijde meren. Juist als voor zulke wateren wordt overgegaan tot principes van landschapsbescherming zullen deze schepen hun functie vervullen.

Een belangrijk onderwerp van gesprek met C.R.M. is dan ook het komen tot spelregels voor aanwijzing als beschermd monument volgens de Monumentenwet 1961. Daarvoor hebben het Stamboek en Botterbehoud lijsten ingediend van schepen ouder dan vijftig jaar, die voldoen aan uitgewerkte criteria. Recent is toegezegd dat bij C.R.M. met voortvarendheid aan dit onderwerp zal worden gewerkt, met raadpleging van andere deskundigen onder andere bij de Rijksdienst voor de Monumentenzorg.

En bij de toespraken aan het diner, na afloop van de prachtig geslaagde zeiltocht op die zonnige en winderige dag, wijst de voorzitter van de federatie, Ir. J. D. Waller, nog eens op het eigenlijk parasiteren van de staat op de eigenaren van de varende monumenten. Zonneklaar is immers dat die schepen, die in de oude staat terug worden gebracht, echt monumenten zijn.

Uit het dankwoord van de zijde van Nieuwspoort voor deze voortreffelijke dag, blijkt dan dat de discussies aan boord over de status van de Oud Nederlandse zeilschepen en de verstrekte informatie zeker het beoogde doel hebben bereikt. Het probleem is duidelijk geworden en de belangstelling is gewekt.

Maar ja, ambtelijke molens malen langzaam. Dit bleek ook nog eens bij het overleg met het Prins Bernhard Fonds over de toegezegde subsidie. Benoeming van commissies en procedure regelingen, het heeft allemaal zijn tijd nodig. Langzaam, maar hopenlijk zeker, drijft het nu toch de goede kant op.

Restauratie Snik

En er drijft nog meer. De indertijd door ons voor totale ondergang behoevende één van de allerlaatste houten Snikken, door onze zorg geparkeerd bij de museumwerf 't Kromhout, drijft dan zelf nog wel niet, verre van dat eigenlijk, maar de plannen tot restauratie en de eventuele opbouw tot trekschuit, drijven, in vol overleg met de federatie en ook weer met hulp van het Prins Bernhard Fonds, nu wel degelijk de goede kant op. Hopen maar dat we niet weer, of al te veel in een neer terecht komen. U hoort hier zeker nog over, want begrijpelijk is dat de stichting daartoe dan ook wel een financieel steentje zal moeten bijdragen. Voor dat goede doel zullen we dan nog eens voor iets extra's bij u aan dienen te kloppen.

„Doorgaan tot de laatste snik” kan ook verklaard worden met doorzakken in de herberg tot de laatste trekschuit de gasten ophaalde.

Slotopmerkingen

Nu toch de financiële kant werd aangestipt, moge nog de opmerkingen gemaakt worden dat uiteraard ook onze stichting te kampen heeft met het probleem van oplopende administratiekosten, beheer adressenbestand, drukkosten, verzendkosten enzovoorts. Het bestuur meent echter de richtlijn voor het minimum van de jaarlijkse bijdrage niet te moeten verhogen maar besloot, ter vermindering van kosten, de uitgave van een nieuwe schepenlijst slechts eens per twee jaar te doen plaatsvinden en wel op de oneven jaren.

Het zeer bewerkelijke sterretje, betreffende het op een bepaald tijdstip geldig zijn van de meetbrief, door het najen van verwerking van betalingen in verschillende administraties, een oorzaak van vervelende misverstanden, zal voortaan vervallen. Uiteraard zorgt u zelf wel bij inschrijving voor officiële wedstrijden over een geldige meetbrief te beschikken.

☆ ☆ ☆

Aan een, met veel dank, ontvangen afscheidsgift van de ex-eigenaar van de schokker „Narwal” zal een speciale bestemming gegeven worden. Een voor ons welhaast onontbeerlijke eigen loudhailer zal worden aangeschaft.

„Luistert Uit”

Zeildag met Nieuwspoor

Foto: Mentzel